KORKU

KORKUNÇ HÜRRİYET

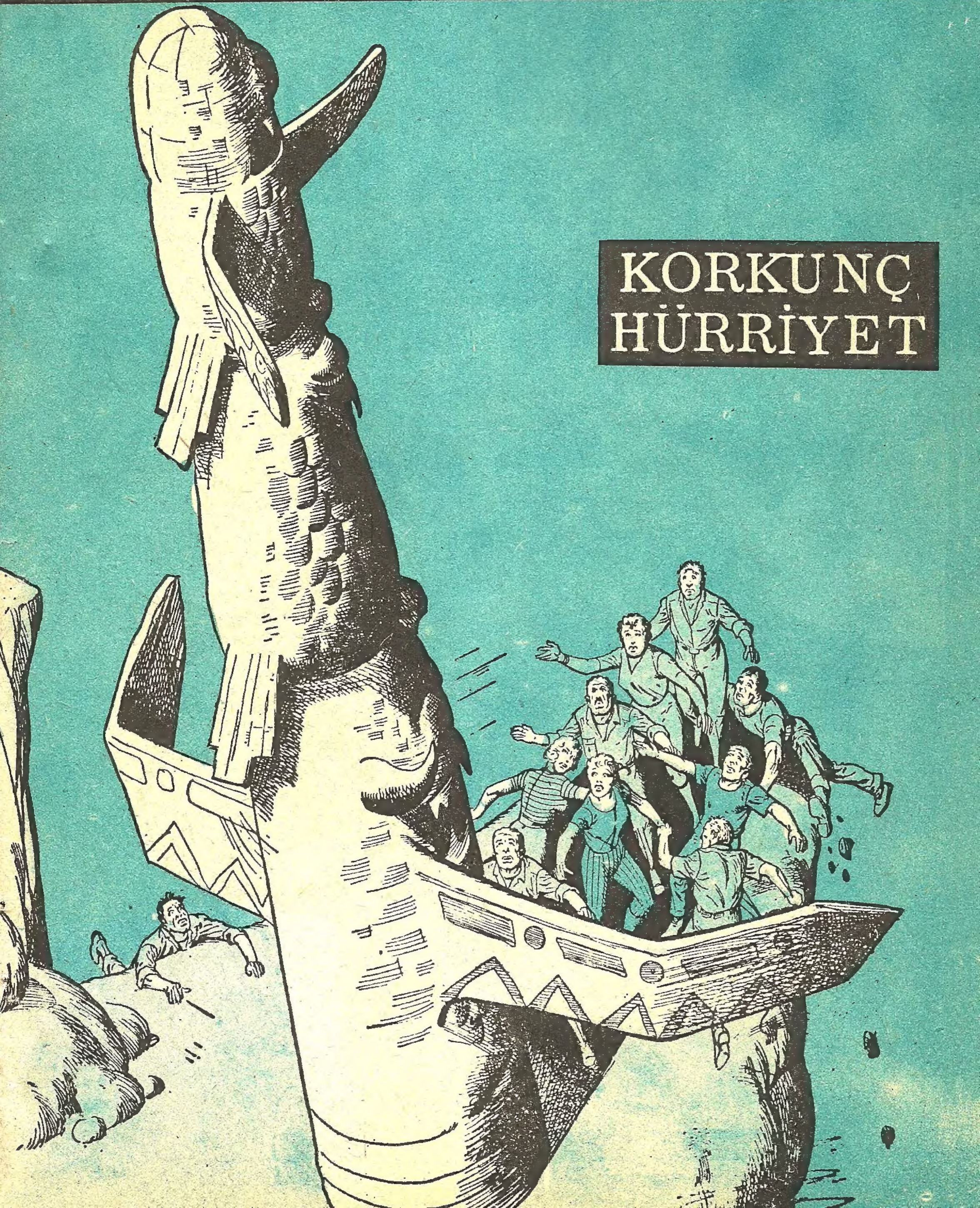

YÜRÜYEN MABUT
BU İNANILMAZ HİKÂYE HAPİSHANEDEN FİRARIMIZLA BAŞLADI !..
BANG!
BANG!
S. Ditko
T-604

GECE YARISI İKİ FİRARİ DUVARDAN SESSİZCE KAYDILAR...
ÇABUK OL HUNK.. ÇABUK OL !..
KURTULDUK BİLL !
ALARM ZİLLERİ ÇALIYOR... AMA BİZİ YAKALAYAMAZLAR ARTIK !..
BÜTÜN GECE YOL ALDILAR... GÜN DOĞARKEN...
BAK BİLL... KÜÇÜK BİR KIZILDERİLİ KÖYÜ... YAŞADIK !!.
SU VE YİYECEK BULDUK DEMEKTİR !!.
KIZIL DERİLİLER BU SEVİMSİZ MİSAFİRLERE SİLÂH ZORU İLE YEMEK VERDİLER...
HIM... YEMEKLERİNİ SEVDİM BUNLARIN !.
NE DERSİN HUNK BİR KAÇ GÜN BURADA BESİYE ÇEKELİM Mİ KENDİMİZİ !!
BEYAZ ADAMLAR... BURANIN SÜKUNUNU BOZMADAN GİTSENİZ İYİ OLUR.. YOKSA...
YOKSA... TEHDİT Mİ BU İHTİYAR ?!.

BİZ DEVLETE KAFA TUTMUŞ ADAMLARIZ!!
BENDEN DEĞİL MABUTTAN KORKUN!
NE? MABUT MU DEDİN?! ŞU KOCA KÜTÜKTEN Mİ SÖZ EDİYORSUN?
GAZABA GELİP CANLANIRSA SİZİ MAHVEDER!?
HEY BİLL... GÖK GÜRLÜYOR YAĞMUR GELECEK ÇADIRA GİRELİM!.
NE ZIRLIYOR ŞU İHTİYAR BÖYLE?!.
KENDİ LİSANINDA TOTEM'E BİR ŞEYLER SÖYLÜYOR!!.
EY ULU MABÜD.. MUCİZENİ GÖSTER... KURTAR BİZİ!!.
HERİF DIŞARDA HALÂ ZIRLIYOR... UYUTMAYACAK BİZİ.. ÖYLE DE YORGUNUM Kİ...
KULAK VERME HUNK... UYUMANA BAK SEN!
ÖF BE... SİNİRLERİMİ BOZDU BU HERİF... GİDİP SUSTURACAĞIM!..
HA...? BİRAZ DALMIŞIM GALİBA... HUNK... NERDESİN HUNK?!.

YERİNDE YOK... GİTMİŞ... HUNK...
HUNK.. NERE-DESİN HUNK?
ORTALIKTA GÖ-RÜNMÜYOR.. NE-REDE Kİ?
BENİ BIRAKIP GİT-MİŞ OLABİLİR Mİ? YAPAR MI BUNU?!
ŞİMDİ UYUMALI... HELE BİR SA-BAH OLSUN...
THUMP!
THUMP!
THUMP!
THUMP!!
THUMP!!
BU SES DE NE?!
YAKLAŞAN BİR AYAK SESİ GİBİ...
THUMP!!
THUMP!!
THUMP!!
THUMP!!
THUMP!!
OH! İMKÂNSIZ BU... OLAMAZ!!
BANG!
BANG!
YA... YA... YAKLAŞ-MA!!
DEVAMI VAR.

GÜZEL VAMPİR

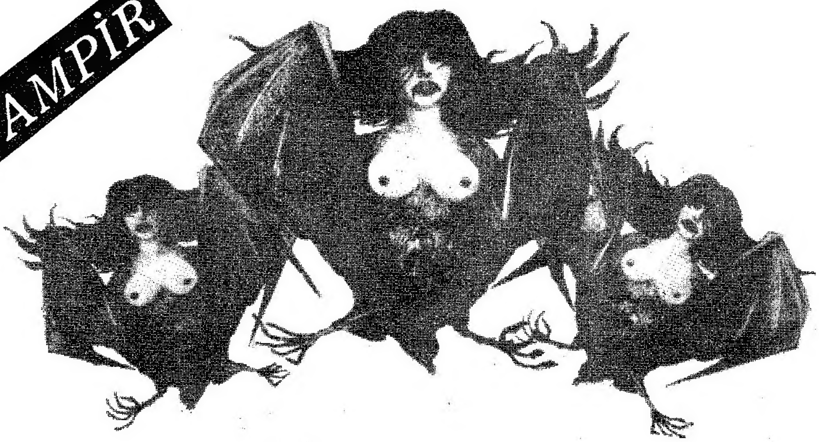

CARMİLLA

Yazan: SHERİDAN LE FANU

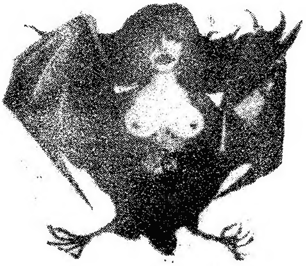

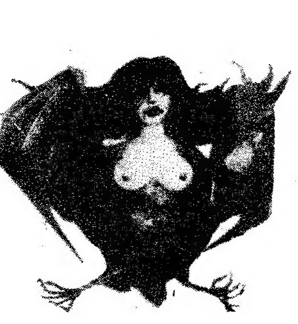

İsteğini yumuşak bir şekilde anlatıyordu, bir istekle değilde bir yalvarıştı sanki bu. Sonunda ben kendiliğimden talip oldum kızının bizim yanımızda kalmasına. Daha doğrusu o, güzel bir manevrayla beni oraya getirdi. Benim şövalyelik yanıma hitap etmişti. Biz tam bunları konuşurken kötü bir rastlantı yavrum da yanımıza gelmiş, konuştuklarımızı duymuş ve Millarca'yı yanımızda alıkoymakla çok iyi edeceğimizi fısıldamıştı bana. Sonunda annesinden rica etmiştik. Kızının bizimle kalması için.

Başka zaman olsa bu kararı çabucak veremezdim. Çünkü henüz kimlikleri meçhuldü benim için. Ama düşünmeğe vaktim yoktu. Kadın kibarlığı, konuşuşu ve davranışıyla beni buna itmişti. Böylece Millarca'yı himayeme aldım.

Kontes kızına döndü, acele ve çok önemli bir iş için çağrıldığını, onu çok eski bir dostu olan benim himayeme terkederek gideceğini söyledi. Kızı onu büyük bir dikkatle dinliyordu. Ben de ona bu laflarında, katıldım. Aslında durumdan yarı yarıya memnun değildim.

Siyahlı adam geri geldi ve Kontesi büyük bir seremoniyle alıp götürdü. Onun davranışı Kontesin iyice yüksek bir mevkiye sahip olduğu zannını uyandırıyordu. Giderken son söylediği şey: Dönünceye kadar, kendisi hakkında bir şeyler öğrenmeğe çalışmamı rica etmek olmuştu. "Öyle sanıyorum ki bundan bir saat önce maskemi azıcık kaldırmıştım, siz o zaman beni görüp tanıdınız gibi geliyor bana eğer öyle bir şey olduysa, ayaklarınıza kapanarak rica ediyorum, kızım ve benim güvenliğim için unutun bunu. Kızım size emanettir, fakat o da bu sırrı ben dönene kadar saklayacaktır, bunu bilmenizi isterim.

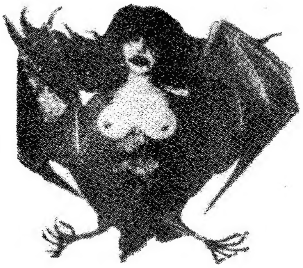

Bu sözlerden sonra eğilip kızını öptü ve kulağına bir şeyler fısıldadı ve sonra siyahlı adamla birlikte kalabalığın arasında kayboldu.

Millarca "Öteki odada bir pencere var, oradan gidip anneme son bir defa el sallamak istiyorum" dedi. Pencereye koştuk. Dışarda çok şık bir araba duruyordu. Kontes arabaya bindi, siyahlı adam arkasına bir kadife yastık koydu, kontesin sonra, arabanın körüğünü indirdi. Kontes ona başıyla bir selâm verdi, öteki saygılı bir reverans yaptı ve araba hareket etti.

Millarca içini çekerek "Gitti" dedi.

Bende "Gitti" dedim ve birden yaptığım hareketin bilincine vardım. "Bana bir kere bile dönüp bakmadı" diye ekledi Millarca. "Kontes maskesini çıkarmıştı, belki o yüzden yukarı bakmadı yüzünü görmeyelim diye, belki de sizin pencerede olduğunuzu bilmiyordu" dedim.

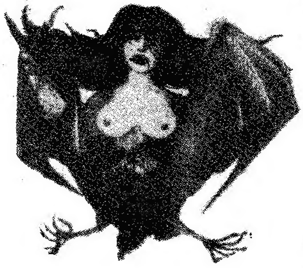

Dönüp yüzüme baktı, ne kadar güzel ve masum görünüyordu. Bir an için utandım tereddütlerinden dolayı. Sonra aşağı indik aşağıki terasa. Millarca gitgide daha çok alışıyordu bize, etrafla ilgileniyor ve bizi çok eğlendirici bir şekilde konuşuyordu. Zaman geçtikçe onu daha çok seviyordum. Bir takım şeyler anlatıyordu bizim dışımızdaki dünyaya ait. Ben de sakin gecelerimiz bitti, bizi kimbilir ne kadar eğlendirecekti...

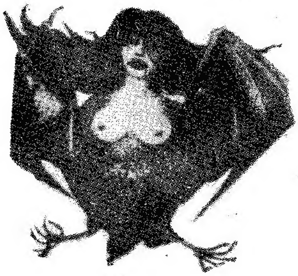

Balo sabaha kadar sürdü. Herkes öylesine eğleniyordu ki gidip yatmak kimsenin aklına gelmiyordu.

Tam kalabalık bir salondan geçiyorduk ki, birden yeğenim bana döndü ve Millarca'nın nerede olduğunu sordu. Onun yanımda olduğunu sanıyordum. Sağa sola baktık ortalarda yoktu. Açıkcası onu kaybetmiştik.

Devamı gelecek sayıda

KORKUSUZ OKUYUCULARIMIZ, BU HİKÂYEDE 3000 SENELERİNDE BİR YAHUDİ İLİM ADAMININ BAŞINDAN GEÇEN İLGİNÇ ŞERÜVENİ OKUYACAKSINIZ...
KORKUNÇ ÖZGÜRLÜK
3000 SENELERİNDE BİR BİLİM ADAMI YASAĞA RAĞMEN LABORATUVARINDA GİZLİ GİZLİ KİMYASAL ARAŞTIRMALAR YAPMAKTADIR...
ERNIE
BİR GÜN KAPI VURULUR... VE POLİSLER YAHUDİ ASILL MOŞE BETA'YI SUÇÜSTÜ YAKALARLAR.
ÜLKEDE, HERKESİN NE KONUDA OLURSA OLSUN KENDİ BAŞINA ARAŞTIRMA YAPMASI YASAKLANMIŞTI... HER ŞEYİ DEVLET PLÂNLARINCA VE DEVLET ELİYLE YAPMAK GEREKTİ.

DEVLETE VE KANUNLARINA KARŞI ÇIKMAKLA SUÇLUSUNUZ...
BU İLİM SABOTAJDIR. VATANDAŞ MOŞE!..
SUÇUNU İTİRAF ETTİ!..
BUNU İNKÂR EDEMEYECEĞİM!
ANARŞİST HAREKETLERE KARŞI KANUNLARIMIZ MÜSAMAHASIZDIR...
ELEKTRONİK BEYNİN HAKKINDAKİ KARARINI BEKLEYECEKSİN.
TUTUKLU OLARAK HÜCREYE ATIN ONU!..
DÜŞÜNCELERİMİ DEĞİŞTEREMİYECEKLER!
MERHABA! BEN MOŞE BETA... SİZ DE TUTUKLUMUSUNUZ ?!
ADIM: JOZEF. BU DA KIZIM REBEKA.. YASAK ETÜD YAPMAKLA SUÇLANDIK!..
BİZE NE CEZA VERİRLER ACABA ?
DİNLEYİN DEVLET KONUŞUYOR!..
HEPİNİZ İHANETLE SUÇLUSUNUZ... PİŞMAN OLUP ÖZÜR DİLERSENİZ, BİR DEFA İÇİN SİZE BÜYÜK PLÂN GEREĞİNCE İŞ VERİLECEK...

MUHAFIZLAR !..
..MAHKÛMLARI YENİDE EĞİTME MERKEZİNE GÖTÜRÜN !..
DÜŞÜNCELERİMİZİ ZOR KULLANARAK DEĞİŞTİREMEZSİNİZ!
KES SESİNİ!
BEN ALBAY KRİM... YENİDEN EĞİTME MERKEZİ ŞEFLERİNDENİM... OTURUN...
ŞURAYA OTURUN BAKALIM!..
YAPTIKLARINIZIN CEZASI AĞIRDI... FAKAT DEVLET BİR DEFALIK SİZİ KULLANMAĞA KARAR VERDİ...
BİR ŞEY ANLAMADIM!?.
ANLAMANIZ GEREKLİ DEĞİL... BURDA KARARLARI BİZ VERİRİZ.. SİZ UYGULARSINIZ !..
BU SORUN BİZİ İLGİLENDİRMEZ... DEVLETİN PLÂN VE KARARLARINCA HAREKET ETMEK ZORUNDASINIZ!..
BİZ İNSAN DEĞİL MİYİZ ?
FİKİRLERİMİZİ ZOR KULLANARAK DEĞİŞTİREMEZSİNİZ!..
DİKKAT!. FELCE UĞRATAN TABANCAYI ATEŞLİYOR!..
DEĞİŞTİRMEK İÇİN SİZE FİKİRLE Mİ HÜCUM EDECEĞİZ SANIYORSUNUZ ?!.

KÖTÜ FİKİRLERİNİN BEYİNDEKİ MERKEZİNİ TEMİZLEMELİYİZ!
ŞUA BIÇAĞI HAZIR EFENDİM!
AMELİYATTAN SONRA HER ŞEYİ UNUTACAK!.. YALNIZ DEVLET ONUN KİMLİĞİNİ BİLECEK...
VE NORMAL BİR VATANDAŞ OLMAK İÇİN YENİDEN EĞİTİLECEK.
JOZEF!.. NE OLDU..SANA NE YAPTILAR ?!.
HİÇ BİR ŞEYİ HATIRLAMIYORUM... HİÇ BİR ŞEYİ!..
ÇOK YORGUNUM.. HİÇ BİR ŞEYİ DÜŞÜNMEK İSTEMİYORUM!!..
REBEKA NERDE? ÇALIŞMALARIN, FİKİRLERİN NE OLACAK ?!.
ONA DOKUNMAYACAKLAR.. BEN PLAN GEREĞİNCE BİR İŞ YAPACAĞIM....
SENİN BEYNİNİ BOŞALTMIŞLAR JOZEF!
HİÇ BİR ŞEY ANLAMIYORUM, HİÇ BİR ŞEY...
BEN ANLADIM JOZEF!

REBEKA!. SANA BİR ŞEY YAPTILAR MI ?!.
DENEYLER HAKKINDA SORULAR SORDULAR... BABAM NEREDE ?!.
DEVLET BİZE YENİ BİR ŞANS TANIYOR... NE İYİ DEĞİL Mİ ÇOCUKLAR?
ARTIK ONUN İÇİN BİR ŞEY YAPAMAYIZ... BEYNİNİ YIKADILAR!!..
ZAVALLI BABACIĞIM.
BİZ DE Mİ BÖYLE OLACAĞIZ?.. NE KÖTÜ ŞEY!?.
YAVAŞ SESLE KONUŞ... BİZİ DİNLİYOR OLMALILAR... NE YAPABİLİRİZ Kİ ?!.
AKLIMA BİR ŞEY GELDİ... BİR TEK ŞANSIMIZ VAR... KAÇMALIYIZ!
AMA NASIL ?
DİKKAT. GELİYORLAR!.. SEN BABANI KORU!
MOŞE, ANİDEN MUHAFIZLARIN ÜZERİNE SALDIRDI...
ÇABUK REBEKA!

JOZEF!.. BENİ TAKİP EDİN... BU TARAFTAN!!
DUR!. BU İHANETTİR... YAPAMAZSIN BUNU!!..
MUHAFIZLAR... MUKAVEMET EDERLERSE ATEŞ EDİN!!?
BABA!..
ARTIK ÇOK GEÇ!. HEMEN KAÇMALIYIZ!!
KAÇIYORLAR!.. EYVAH, GİZLİ ARAŞTIRMA BÖLGESİNE GİRİYORLAR!!..
ŞU KAPIDAN REBEKA... TEK ŞANSIMIZ BU!!.
SECURITY AREA FORBIDDEN
HENÜZ DENENMEMİŞ ZAMAN DEĞİŞTİRME ALETİ BU... YA ÖLECEĞİZ YA DA BAŞKA BİR ÇAĞDA KURTULACAĞIZ!?
ALETİ ÇALIŞTIRIYORLAR!

KURTULDUK REBEKA... KURTULDUK!.. ALET BAŞARILI... 1940 SENESİNE GEÇTİK!..
BU İNSANLARA KENDİMİZ HAKKINDA NE ANLATABİLİRİZ?..
KİMSE BİZE İNANMAYACAK... DELİ SANACAKLAR BİZİ... VAZGEÇELİM BUNDAN..
...BAŞIMIZDAN GEÇENLERİ OLDUĞU GİBİ ANLATMALIYIZ!..
ETRAFTAKİ İNSANLAR NASIL HÜR VE MUTLU GÖRÜNÜYORLAR... HÜRRİYET NE KADAR GÜZEL SEY!!.
YENİ HAYATIMIZDA BİZ DE HÜR VE MUTLU OLACAĞIZ!.. ŞU BAYRAKTAKİ İŞARET HERHALDE HÜRRİYETİN SEMBOLÜ OLMALI?!
ZAVALLI REBEKA. ZAVALLI MOŞE... NASIL BİR ORTAMA DÜŞTÜKLERİNİ ANLADIKLARI AN ÖLÜM KAMPLARINI BOYLAMIŞ OLACAKLAR.
SON

DEHŞET MÜZESİNDE GECE

HİKÂYE BAŞLARKEN, AZILI BİR SABIKALI CÜRMÜ MEŞHUT HALİNDE İDİ...
NİHAYET YAKALANDIN LAROK!..
ACELE ETME BEKÇİ EFENDİ!
TEKRAR HAPSE GİRMEĞE NİYETİM YOK!
SİS BANA YARDIM EDİYOR... SAKLANACAK BİR YER BULMALIYIM!..
İŞTE AÇIK BİR PENCERE!!..
BURASI MEZAR KADAR SESSİZ!
NE?.. BURASI NE BİÇİM YER BÖYLE ?!.
BALMUMU HEYKELLER MÜZESİ!
İŞTE POLİSLER GELİYOR... SAKLANMALIYIM!

ARAYIN HER TARAFI!.. ÇABUK!!.
BİR HEYKEL GİBİ DURMALIYIM.
BOŞUNA VAKİT KAYBEDİYORUZ. BURADA YOK!
YUTTURDUM!
NİHAYET GİTTİLER. BURADA SABAHLARIM.
GÜM!.. GÜM! GÜM!
BU GÜRÜLTÜ NE?
MEKANİK BİR SAAT... GARİP SESLER ÇIKARIYOR...
OYNATIYORUM GALİBA?!
İŞTE, GECE YARISINI ÇALDI.
ŞU HEYKEL YERİNDEN OYNADI GİBİ...
KIPIRDIYOR.. HAHAYIR!

CANLI BU... İMDAAAT!..
HEPSİ CANLI BUNLARIN!
YAKLAŞ-MAYIN... YAKLAŞ-MAYIN BANA!..
HAH!..HEPSİ ÜSTÜME GELİYOR SANKİ!..
KAPILAR KAPALI!.. PENCEREDEN ATLAYAYIM!!!!.
CRASH

İMDAAAAAT!..
DÜÜÜÜÜÜT!!
WAX M
BENİ HAPSE ATIN! BENİ KORUYUN.. YALVARIRIM... HEYKELLER KOVALIYOR BENİ!!!!
HEYKELLER Mİ?!
TUHAF DEĞİL Mİ? KAÇIP KURTULABİLİRDİ... HALBUKİ TESLİM OLDU.
DOĞRU BU KOMSER. HAYÂL ETMEK FENA ŞEYDİR...
... HAYÂL İNSANA OLMADIK ŞEYLERİ GERÇEKMİŞ GİBİ GÖSTERİR...
...AMMA ACABA LAROK'UN GÖRDÜĞÜ HAYÂL Mİ İDİ?
...İNSANLAR BELKİ BİR GÜN GERÇEĞİ ÖĞRENİRLER.
FAKAT O GÜNE KADAR...
BENİM GİBİLERİN SIRRI ÖRTÜLÜ KALACAK.
SON.

Biyoloji bilgini Doktor Helmuth Zimmermann, Stuttgart Üniversitesini bitirip diplomasını aldığı günü çok iyi hatırlıyordu... Bütün öğrenciler hep birlikte bir birahaneye gidip, kız arkadaşları ile tıka basa yiyip içmişler, sonra da sokaklarda dans edip, sabahın ilk saatlerinde kaldıkları pansiyonlara dönmüşlerdi...

Ne çok zaman geçmişti bu mutlu gündenberi... Doktor Helmuth, ellerini öne uzattı ve seyretti onları... Bunlar, ince ve kemikli ellerdi... Bir sanatçı eli sanılabilirdi amma, parmak uçlarında biraz kıvrıklık vardı ve bu özellik, ellere garip bir ifade veriyordu.

Evet, o zamanların Stuttgart'ı ve Uta Heinz... "Helmuth.. Seni seviyorum" derdi Uta, kumral saçlarını arkaya atarak ve yeşil gözlerini dikerek gözlerine. .Kaç sene geçti acaba? Ya sonra... Sonra Harp... Sonra Temerküz Kamplarındaki deneyler... Ve Uta çıkagelmişti birgün kampa... " Bırak buraya Helmuth, kaçalım... Gidelim" demişti...

Doktor Helmuth Zimmermann, baktı pencereden dışarı..... Soğuk bir yağmur yağıyordu kayın ormanına... Uzaklarda yeşil tepeler, uzaklarda hatıralar vardı... Arkasındaki kafesden bir ses yükseldi: "Açım doktor, açım diyorum sana"

Doktor yerinden kalktı, bastonuna dayanarak yürüdü, büyük bir buz dolabından bir et parçası çıkardı.. Kafesin parmaklıkları arasından attı içeri... Şimdi kafesin, içinden homurtular, şapırtılar geliyordu... "Yaratık" yemeğini yiyordu...

Evet! Ne diyorlardı kitaplar?. Darwin teorisi... Maymunlar, maymunlar-insanlar, insanlar. Gelişim kanunları.. Sonra yirminci yüzyılın bilimi ile, gelişim üzerinde deneyler... Mikroskoplar üzerine eğilmiş başlar, beyaz koridorlar, mavi ilâçlı şişeler.. İtilip bakılan insan

hücreleri. . Kavanozlarda şekillenen garip yaratıklar...

Şimdi "yaratık" yemeğini bitirmiş, soluya soluya uyumağa çabalıyordu.. Doktor Helmuth, odadan çıktı, salona geçti.. Tozlu rafları karıştırdı.. Bir müzik notası buldu, kuyruklu piyanonun kapağını açtı, tabureye oturdu, notayı koydu önüne ve çalmağa başladı.. Beethoven'in "Ay ışığı Sonatı"...

Dışardaki soğuk yağmur artmış, ormana inen sis ve akşam karanlığı içinde yeşil tepeler kaybolmuş, derin bir sessizlik sarmıştı ortalığı...

Birden doktor, göğsünde bir sızı hissetti. Acele ile kalktı ve laboratuara girdi, bir kavanozdan bir ilâç ampulü çıkardı, bir enjeksiyon iğnesine doldurdu ilâcı ve sol koluna batırdı iğneyi... Son zamanlarda kalbini iyi hissetmiyordu..

"Araştırma ve deneylerimi artık yazmağa başlamalıyım, yoksa çok geç olacak galiba" diye kendi kendine mırıldandı...

Sonra, yavaş yavaş merdivenleri çıkarak yatak odasına girdi... Soyundu... Pijamasını giydi... Yatağa uzandı... Uykuyu beklerken birden ıssız ev canlandı sanki:"Yaratık"ların iniltisi başlamıştı. Her gece böyleydi bu.. Hava kararınca, alt katta ve mahzende, demir kafesler içerisinde kapalı "yaratık" lar homurdanmağa, inildemeğe başlardı... Bu gece sanki hepsi de söz birliği etmişler gibi, bağırıp çağırmağa başladılar...

"Bizi buradan çıkarın" diyordu birisi..

"Doktor, ne olur yapma" diye inliyordu diğeri...

Bir kısmı da ellerine geçirdikleri tahta parçaları veya atılan kemikleri, demir parmaklıklara vurarak cehennem gürültüleri çıkarıyorlardı sanki...

Fakat biraz evvelki iğne etkisini göstermiş ve Doktor Zimmermann yavaş yavaş uykunun limanına sığınmıştı...

xxxxx

Rüyasında Uta'yı gördü.. Yeşil bir elbise vardı üzerinde.. Hayır elbise değildi galiba.. Şimdi elbisesizdi amma göğüslerinin yerinde maymun kafaları vardı... Kuyruğunu sürükleyerek geliyordu...

Geldi, geldi, karşısına dikildi.. "Seni seviyorum Helmuth." dedi ve kumral saçlarını arkaya attı... Bir kahkaha savurdu. Dişleri, yosunlu, yeşil çatallar gibi idi.. Ellerini uzattı... Uzattı. "Seni seviyorum Helmuth" dedi. "Gelsene bana."...

İki maymun, göğüs yerlerinden fırladılar ortaya ve doktorun kollarına girdiler. Onu sürükleye sürükleye bir havuzun kenarına götürdüler.. Havuz'da akrep kuyruklu balıklar yüzüyordu...

Doktoru attılar havuza, Uta da atladı suya...

xxxxx

Dr. Zimmermann terli alnını eli ile sildi.. Etrafına bakındı. Sırılsıklamdı ve göğsündeki ağrı artmıştı. Pijamasının üstüne muşambasını geçirdi. İlâç almak için alt kata inecekti..

Merdivenleri inerken olduğu yerde kanını donduran birşey oldu. Müzik salonunda birisi Beethoven'in "Ay Işığı Sonatı"nı çalıyordu..

"Rüya devam ediyor" dedi. Doktor kendi kendine... Yavaş yavaş indi son basamakları... "Yaratık"lar susmuştu... Sanki hepsi, gecenin ıssızlığında göğe yükselen Sonatı dinliyorlardı. Titrek ellerle laboratuarın kapısını açtı Doktor, Helmuth... Şimdi piyanoyu daha iyi işitiyordu. Birkaç adım daha attı ve müzik salonunun kapısına geldi. Kalbinin çarpıntısı artık göğüs kafesini dövecek kadar artmıştı.. Tokmağı çevirdi ve girdi içeri....

Piyanoda bir adam vardı... Başını çevirmeden çalmağa devam ediyordu Sonatı... Yanında Uta, tıpkı Stuttgart'daki gibi ayakta duruyordu. Uzun kumral saçları omuzlarından aşağı dökülüyordu. Güzel yeşil gözlerinde yaşlar, parıltılar vardı... Hep aynı yere, camdan gündüzlerin kayın ormanının göründüğü yere bakıyordu...

Dr. Zimmermann Boğuk bir sesle, "Uta. Uta" diye mırıldandı. Sesi, piyanonun sesi içinde kayboldu..... Bastonuna dayanarak yavaş yavaş yaklaştı. Piyanoya bir metre mesafeye kadar geldi. Artık çarpıntısını kendi de duyuyordu...

Piyanonun üzerindeki üç kollu şamdandaki mumlar tavana garip gölgeler aksettiriyor, bu gölgeler, sanki kafeslerdeki bütün "yaratık"lar bir cehennem dansı yaparmış gibi uzayıp, kısalıyor, sarılıp, ayrılıyordu...

Piyanodaki adam, şimdi Sonatın son bölümüne geçmişti.... İnce parmakları tuşların üzerinde hızla gidip geliyor, vücudunu sağa sola oynatıyordu...

Doktor Helmuth, nefesini kesti ve kendini müziğe vermeğe çalıştı, Uta, öyle hareketsiz, yine öyle dalgındı... Gözlerinden süzülen yaşlar durmadan piyanonun üzerine, damlıyordu...

Adam Sonatı bitirince, birden döndü.. Yüzyüze geldiler. Doktor Helmuth'la... Dr. Helmuth, birden öleceğini zannetti:Karşısında Kendisi duruyordu... Ona kin ve nefretle bakan kendisi... Ellerini göğsüne götürdü. Sanki kalbi bir mengene ile sıkılıyordu... Başı döndü, ağzını açtı birşeyler mırıldanmak için... Fakat sesi çıkmıyordu..... Tıpkı bir kâbusda gibi...

Birden dışarda korkunç gürültüler duyuldu... Kapılar açılıp, kapandı... Ayak sesleri, koşuşmalar homurtular, haykırmalar işitildi.. Birden müzik salonunun kapısı kırılarak açıldı ve içeri "Yaratık"la girdi, birbiri ardından.

Ellerinde demir parçaları, iri kemikler, kavanozlar vardı.. Vakit kaybetmeden doktorun üzerine çullandılar... Şimdi, darbelerin altında kırılan kemiklerin, yırtılan etlerin hışırtısı işitiliyordu sadece. Ve genç doktor Helmuth, yüzünde sakin bir ifade ile, piyanoda bir sonat daha çalmağa başladı tekrar. Uta, ellerini, sevgilisinin omuzlarına koymuş, müziği sindire sindire dinliyordu...

UĞURSUZ MİRAS
EVET DOSTLAR!.. ŞİMDİ SİZE ED MARROON'U TANITACAĞIZ... ED'İN BABASI ÖLÜNCE, OĞLUNA MİLYONLARCA DOLARLIK BİR MİRAS BIRAKTI..AMMA İNSANIN GÖZÜNÜ HIRS BÜRÜMESİN..NELER OLMAZ...
ED MARROON'A BİR MEKTUP VAR!
ED MARROON BENİM!

İMZA FİLÂN İSTEMEZ Mİ?
HAYIR EFENDİM!
HAYATIMDA BÖYLE UĞURSUZ SURATLI POSTACI GÖRMEDİM!
KİM ACABA?
BABADAN OĞULA: SENDE BİRİ VAR! BEN İKİNCİYİ BİLİYORUM!.. O DA ŞİMDİ SENİN OLSUN!!..
TANIMIYORUM!. AMMA, YÜZÜ HİÇ DE YABANCI DEĞİL!!..
AÇSANA ŞU ZARFI ARTIK!
BU DA NE DEMEK?
EMİN DEĞİLİM... FAKAT İKİNCİ BİR MİRASDAN BAHSEDİYOR GALİBA?.. BABAMIN HATIRA DEFTERİ NEREDE?!..

İŞTE! BABAMIN ALTIN DOLU SANDIĞI BULDUĞU YERİN HARİTASI!
YANİ: İKİ SANDIK MI VARDI!..
EVET!.. BABAM BUNLARIN BİRİNİ ALDI... ŞİMDİ İKİNCİYİ DE BİZ ALACAĞIZ!..
BU KADAR PARAYA NE LÜZUM VAR?.. HERŞEYİMİZ YERİNDE!..
BENİM OLAN HER ŞEYİ ALACAĞIM!
O SIRADA UFAK BİR KIVILCIM YERE DÜŞER.
BABAM, WİLTON GEEVER İLE BERABER BULDU BU SANDIĞI... KIRK YIL EVVEL... GEL ARTIK BİRAZ DİNLENELİM!

WİLTON GEEVER DE KİM ? BANA BUNU İLK DEFA SÖYLÜYORSUN !..
HAZİNENİN HARİTASINI İLK DEFA BULAN GEEVER'DİR. SONRA GEEVER, KAZAEN BOĞULARAK ÖLMÜŞ. HAZİNE DE BABAMA KALMIŞ !!..
BİR KOMŞU YANGINI GÖRÜR...
YANGIN VAAAAAAAR !!!
SONRA...
EVİMİZ, EŞYALARIMIZ, HERŞEY YANDI !!..
YENİSİNİ YAPARIZ BETTY... HELE İKİNCİ SANDIĞI DA BULALIM !!.
ED MARROON'UN AKLI FİKRİ HEP ALTINDA İDİ...
ED !.. CANIN SIKILIYOR NEN VAR ?
ELİMDEKİ PARAYI YATIRDIĞIM ŞİRKET İFLÂS ETTİ.

SAĞLIK OLSUN!.. İKİMİZ VE OĞLUMUZ CHİP SIHHATTEYİZ YA, PARANIN NE ÖNEMİ VAR?!
BİR GEMİ KİRALAYIP HAZİNEYİ ARAMAĞA ÇIKMALIYIZ.
AYNI HAFTA İÇİNDE...
BAY MARROON! ÇOK ÜZGÜNÜZ AMMA, SİZE BİLDİRMEĞE MECBURUZ... OĞLUNUZ BİR TRAFİK KAZASINDA ÖLDÜ!!.
OĞLU ÖLDÜKTEN SONRA ED, DAHA DA KENDİ İÇİNE KAPANDI...
NİYE BÖYLE KEDERLİSİN ED... DİNLEN BİRAZ!?
ALTIN BULMADAN RAHAT YOK BANA...
...BU METEOROLOJİ RAPORU İYİ DEĞİL!..
EVET!.. BİR FIRTINA YAKLAŞIYOR!!

KORKUNÇ DALGALAR GEMİYİ SARSAR...
BÖYLESİNE FIRTINA HİÇ GÖRMEDİM!!.
SEN İÇERİ GİR!
BİRDEN KORKUNÇ BİR DALGA GÜVERTE-Yİ YALAR...
BETTY, DİKKAT!
ERTESİ GÜN.
GERİ DÖNELİM Mİ? EŞİNİZİN CESEDİNİ BULAMADIK.
ÖLMEK VAR, DÖNMEK YOK BU İŞDE!!.

EVVELA EVİMİ, SONRA PARAMI, OĞLUMU, VE ŞİMDİ DE KARIMI KAYBETTİM... AMMA SANDIĞI BULURSAM, YENİDEN HERŞEY BAŞLIYABİLİR.
İŞTE GEMİ!... BİRAZ SONRA HAZİNEYİ BULACAĞIM NİHAYET!!..
İŞTE SANDIK! YİNE ZENGİN OLDUM!!

TIPKI İLK SANDIK GİBİ!.. BABAMLA, GEEVER BURADA OLSALARDI KEŞKİ!!!...
ŞİMDİ HATIRLADIM! POSTACI, GEEVER'İN HAYALETİYDİ... AAAH!..
DİMYATA PİRİNCE GİDEN, EVDEKİ BULGURDAN OLUR BAYLAR.
SON.

SİZE TONY HAYDEN'İ TAKDİM EDELİM... EKMEĞİNİ TAŞTAN ÇIKARAN BİR ÜÇ KÂĞITÇIDIR... AMMA, BAZEN İŞLER İSTENDİĞİ GİBİ YÜRÜMEZ...

ÇİNGENENİN SIRRI

ERTESİ SABAH BİR TARAF-TAN POLİSİ GÖZLEYEREK, TONY İŞE KOYULUR...
BUYRUN BAYAN-LAR, BAYLAR.. ÖNEM-Lİ BİR SÖZÜM VAR SİZE!..
...ŞU İLAÇ HER DERDE DEVADIR... KUVVET İLACI-DIR!..
BAKIİM ŞUNA!
HER YERDE ŞİŞESİ 10 DO-LARA SATILAN BU İLACI BEN SİZLERE...
KAZAR, BANA GELSİN!
...SADECE BİR DOLARA SATACAĞIM... FIRSATI KAÇIRMAYIN!!..
BU İLACI ALMAYIN!.. İŞE YARAMAZ!!
HEY.. BİR DAKİKA!
N'OLUYOR SANA?!
BU SENİN SATTIĞIN UY-DURMA BİR İLAÇ. GERÇEK KUVVET İLACI BENDE VAR.
HERHALDE ONUNKİ DE UYDURMADIR... DUR BAKALIM.

DEVAMI VAR.

KORKU MAGAZİN CİLTLERİNİ İTİMAT KİTABEVİ
Cağaloğlu Narlıbahçe Sokak No 19 P. K. 1283
ADRESİNDEN TEMİN EDEBİLİRSİNİZ?...

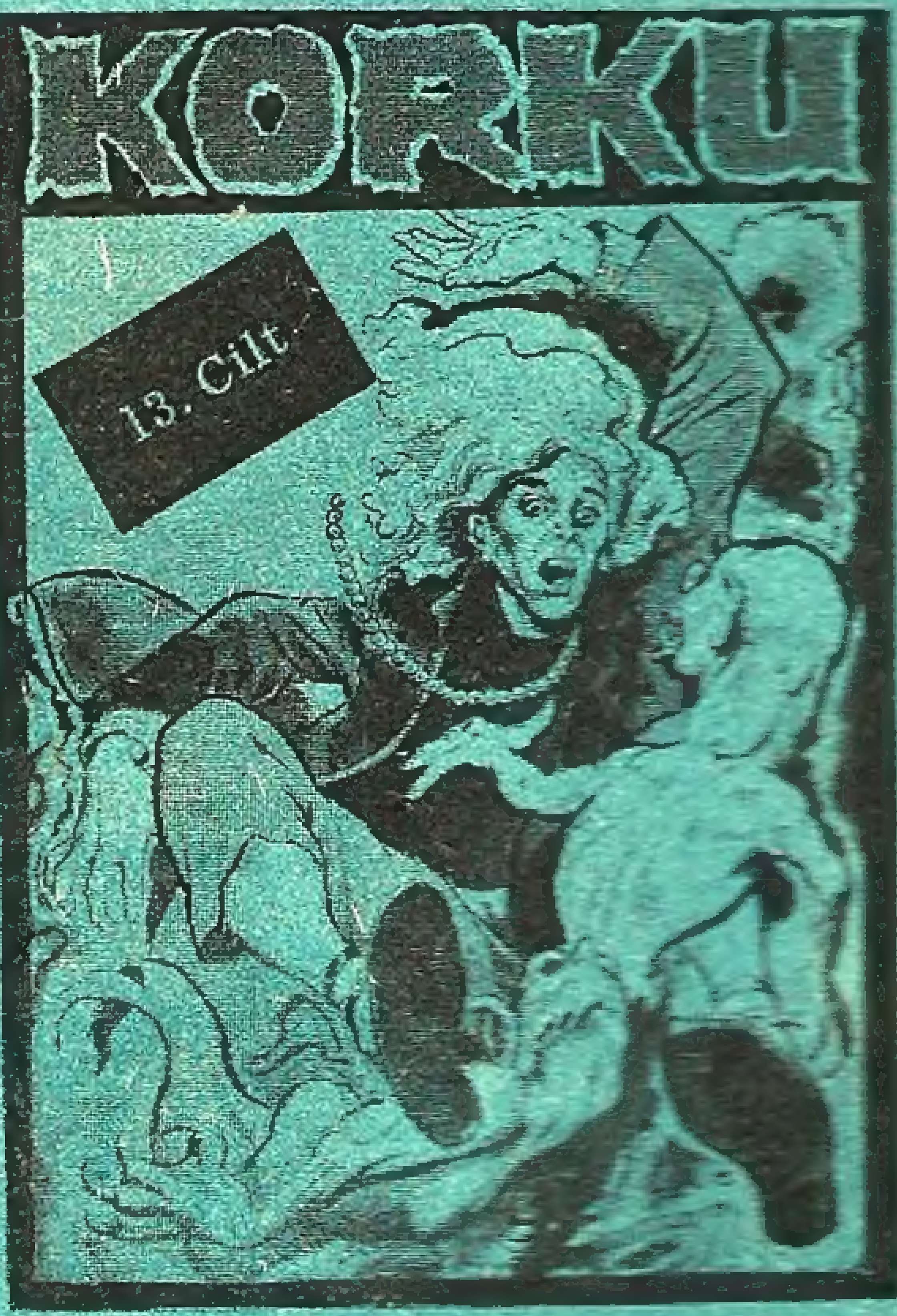

KORKU Salı günleri çıkar dehşet ve heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Mehmet Kemal Benli. Yönetim : Ziya Sezer. Ressam : Hayri. Filimler : Rep teknik. Baskı:Duran Ofset. Cilt:Fazilet Mücellithanesi. Adres: Cağaloğlu Çemberlitaş Palas Kat: 1. Tel : 221676

SAYI 84 11 MART 1969 FİATI 100 KURUŞ

Düzenleme : Akşamsefası